

Polska delegacja rządowa odwiedziła Tientsin

TIENTSIN (PAP). W środę rano polska delegacja rządowa przybyła z Pekinu do Tientsinu. Premierowi Cyrankiewiczowi towarzyszą premier Czu En-lai. Powitanie delegacji w Tientsinie było niezwykle serdeczne. Młodzież studencka i robotnicza wypełniła dworzec i pobliskie ulice. Gdy pociąg stanął, zebrani na dworcu powitali premiera Cyrankiewicza i członków delegacji. „Sto lat”. Gdy premier Cyrankiewicz wraz z premierem Czu En-laiem zbliżyli się do oczekującego samochodu, młodzież przetrwała kordony, aby uściskać dłonie gości. Delegacja polska z premierem J. Cyrankiewiczem na czele w towarzystwie premiera Czu En-lai zawiązała następnie miasteczko uniwersyteckie w Tientsinie. Na placu miasteczka uniwersyteckiego odbyło się spotkanie polskiej delegacji rządowej z dziesięciotysięczną rzeszą studentów ze wszystkich uczelni Tientsinu. Do studentów przemówił premier Cyrankiewicz. Wśród oklasków zebranych przekazał on studentom chińskim serdeczne pozdrowienia od młodzieży polskiej. Premier Cyrankiewicz zwrócił się do studentów z apelem, aby — tak jak młodzież polska — uczyli się pilnie i dzięki temu wnieśli wkład do dzieła budowy socjalizmu. Premier podkreślił, że Polska nie mogłaby budować socjalizmu, gdyby miała to czynić sama, bez pomocy wielkiej rodziny krajów socjalistycznych.

Za 10, 20 lat — powiedział na zakończenie premiss — Chiny będą takie, jakimi wy będziecie. Jesteście przyszłością narodu chińskiego. Wolne Chiny obudziły się do nowego życia i weszły na drogę

wykaty przez partię. Życzymy wam jak najlepszych sukcesów w budowie socjalizmu. Po przemówieniu J. Cyrankiewicza zabrał głos premier Czu En-lai. Oświadczył on, że chce pokrotnie omówić doświadczenia polskie. Polska — powiedział Czu En-lai — podobnie jak Chiny była wyzyskiwana przez imperialistów. Po drugiej wojnie światowej Polska wyzwoliła się wcześniej niż Chiny, dlatego też wyprzedziła Chiny w rozwoju. W latach po wyzwoleniu Polska przekształcała się w państwo socjalistyczne, państwo uprzemysłowione. Z tych osiągnięć naród chiński cieszy się tak samo jak naród polski. W okresie tym popełniono również w Polsce pewne błędy. Ale obecnie partia i rząd błędy te naprawili. Po VIII Plenum naród polski poparł w wyborach partię i rząd oraz budowę socjalizmu. Jest to wielkie zwycięstwo — podkreślił premier Czu En-lai.

Chiny mogą się uczyć od Polaków. Również Polacy cieszą się ze zwycięstwa Chin. Byli oni razem z narodem chińskim, gdy walczyli o wolność, i kroczą ramię w ramię z nim, gdy zwyciężył. Po wyzwoleniu Chin — stwierdził Czu En-lai — Polska udzieliła im wielkiej pomocy w dziedzinie żelaznicy, przemysłu i techniki. Premier Czu En-lai korzysta z okazji, aby za pomoc te podziękować.

Następnie delegacja polska była przedmiotem owacji ze strony studentów, którzy zatrasowali drogę i nie przepuścili samochodów, dopóki nie uścili dłoń premiera Cyrankiewicza i towarzyszących mu osób. Młodzież utworzyła szpal na trasie długości 2 km wznosząc oklaskami przyjaźń dla narodu polskiego.

Po zwiedzeniu uniwersytetu tientsińskiego polska delegacja rządowa z premierem Cyrankiewiczem na czele w towarzystwie premiera Czu En-lai odwiedziła siedzibę chińsko-polskiego towarzystwa maklerów okręgowych. Obaj prezydenci rozmawiali z polskimi i chińskimi pracownikami towarzystwa.

Po powrocie delegacji polskiej do jej siedziby odbył się bankiet. Delegacja polska opuściła 10 km. wieczorem Tientsin i udala się pociągiem do Pekinu.

Obrady Plenum NK ZSL Dyskusja nad referatem Cz. Wycecha

10 bm., w drugim dniu obrad VI Plenum Naczelnego Komitetu ZSL, toczyła się nadal dyskusja nad referatem wiceprezesa NK — C. Wycecha. Dyskusja — podobnie jak referat — koncentrowała się na sprawach ideologicznych, programowych oraz organizacyjnych Stronnictwa. Poruszano jednak również wiele aktualnych spraw, związanych z obecną sytuacją ekonomiczną wsi oraz realizacją nowej polityki rolnej.

W dyskusji przemawiali: Cz. Studziński, J. Aniol, Z. Sirzeniecki, L. Poniedziałek, J. Dąb-Rociół, L. Maj, K. Wyszemirski, M. Wysocki, J. Kadłof, J. Ziemiński, H. Dobska, St. Zmijko, W. Prądłowa, P. Zieliński, St. Lejwoda i A. Kaczocha.

Nie ma już odlogów w woj. szczecińskim

W woj. szczecińskim jednym z poważniejszych problemów wiosennych w ubiegłych latach było zagospodarowanie odlogów. Przelom nastąpił w br. Pracownicy urzędów rolnych stwierdzili, że zabrakło odlogów.

W wszystkich prawie powiatach każdy wolny skrawek ziemi znalazł już użytkownika, a prezydja PRN mała kłopoty z rozpatrywaniem dzielników podda gospodarzy, chcących rozszerzyć gospodarstwo o kilka dodatkowych hektarów. Np. w pow. Gryfice ubiega się o dodatkową przysłaży ziemi ok. 300 rolników.

Wielu rolników zagospodarowało dawniejsze odlogi, znikają także tzw. „odlogi utajone” — czyli nie zagospodarowane pola należące do byłych spółdzielni produkcyjnych, PGR, Lasów Państwowych lub innych instytucji.

Zawieszenie sprzedaży samochodów radetowych

Wiceprezes Rady Ministrów P. Jaroszewicz podpisał 10 bm. zarządzenie, anulujące wszelkie obowiązujące dotąd przepisy w sprawie sprzedaży zbytnich samochodów przez instytucje, organizacje i przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze. Decyzja ta została spowodowana tym, że jak wykazała praktyka, dotychczasowy system sprzedaży stwarzał możliwość nadużyć i w samym swym założeniu nie był obiektywny.

Od 11 bm. tracą moc przepisy, dotyczące nadmiernych rezerw samochodów i motocykli, trybu postępowania przy ich sprzedaży itd.: wszelka sprzedaż pojazdów mechanicznych przez instytucje zostaje wstrzymaną.

Jak się dowiaduje sprawozdawca PAP, została wkrótce wydane nowe przepisy, opierające sposób sprzedaży zbytnich samochodów na zasadach wyłącznie przetargowych — z licytacji.

Na str. 3
nowe wypowiedzi
w ankiecie »Życia«
»Szukamy
rezerw
zatrudnienia«
Praca dla 2 tysięcy kobiet
Wystarczyłoby trochę energii
Czekamy na dalsze listy

Wyniki budowlanych w I kwartale br.:

111 proc. planu — 19.600 izb mieszkalnych

Wstrzymanie 6 eksperymentów gospodarczych na budowach

(Obsługa własna)

Resort Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zrealizował zadania I kwartału br. w 111 proc., wykonując ponad 19.600 izb mieszkalnych. W analogicznym okresie r. ub. budowlani oddali do użytku 5.020 izb. Realizacja planu w br. najsprawniej przebiegała w zarządzach terenowych Warszawa i Poznań, słabiej w rejonie zarządu rzeszowskiego, krakowskiego i szczecińskiego.

Jak się dowiadujemy z Min. Budownictwa podjęta została decyzja o wstrzymaniu 6 eksperymentów gospodarczych przeprowadzanych od ub. roku przez przedsiębiorstwa budowlane. Wobec szczególnie niekorzystnych wyników prawo do eksperymentowania zostało cofnięte trzem przedsiębiorstwom: Warszawskiemu Przemysłowemu Zjednoczonym Budowlanemu nr 2 oraz Zjednoczonym Budownictwa Miejskiego w Bielsku i w Szczecinie. Trzy dalsze przedsiębiorstwa: inicjator gospodarczych doświadczeń — Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego „Północ” w Warszawie, Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego i

Zjednoczenie Robót Instalacyjnych w Krakowie mają zaniechać dotychczas opracowanych systemów, a przedstawić ewentualnie nowe słuszne pod względem ekonomicznym projekty eksperymentów. Żadne z eksperymentalnych przedsiębiorstw nie wywiązało się z przyjętych zadań ekonomicznych. Niektóre nie tylko nie wykonały planowanej akumulacji dodatniej, lecz opłaciły doświadczenia poważnymi stratami.

Jeśli zestawimy wkalkulowaną akumulację z rzeczywiste osiągniętych wyników ekonomicznymi okazało się, że warszawska „Północ” zamknęła bilans roczny miankiem wynoszącym 27,3 mln. zł, PBM z Warszawy stracił 10,5 mln. zł, ZBM w Bielsku nie dołożyło się 12,6 mln. zł, Zjednoczenie szczecińskie zabrakło 10,3 mln. zł, do wykonania planu i wreszcie krakowskemu Zjednoczeniu Robót Instalacyjnych „rozplynęło się” 4 mln. złotych.

Te ujemne roczne bilanse nie są czymś nadzwyczajnym nawet wśród przedsiębiorstw nie korzystających z prawa do eksperymentowania. I nie o końcowe straty chodzi nam w tej chwili. Można przeczyć i nie bez kozery przyjąć, że ustalane ogólnie plany akumulacji były zbyt wysokie, a więc i nierealne.

Nie da się jednak pominąć jednoznacznej wymowy dalszych cyfr.

Okazuje się, że wszystkie te przedsiębiorstwa ekonomicznie pracowały przed podjęciem eksperymentu, niż po jego wprowadzeniu.

Weźmy „Północ”. Do 30 września zjednoczenie z planowanych 20 prawie mln. zł zysku, wygosparowało niecałe pół miliona. W ostatnim kwartale nie tylko nie poprawiło tego wyniku, lecz utraciło osiągnięte już zyski i w ciągu trzech zaledwie miesięcy dorobiło się 7.543 tys. zł deficytu. PBM — z 13,5 mln. zysku we wrześniu zjechało na koniec roku na 10 mln. zł, ZBM w Bielsku przez czwarty kwartał straciło okrągłe 5 mln. zł, krakowskie ZRI — postradało jedną czwartą osiągniętych już we wrześniu zysków itd. (jes)

Nowy eksperyment organizacyjny na budowie fabryki

(Obsługa własna)

Min. Budownictwa przygotowuje projekt eksperymentu w dziedzinie nie objętej dotąd gospodarnymi badaniami, a mianowicie w organizowaniu nowych inwestycji przemysłowych. Projekt zmierza do skoncentrowania wszystkich funkcji: inwestora, nadzoru autorskiego, głównego wykonawcy i przyszłego gospodarza zakładu — w jednym ręku, w jednej dyrekcji budowy obiektu. Nowy projekt ma być wprowadzony w życie przy budowie Fabryki Rur Cementowych i Azbestowych w Szczecinie (woj. krakowskie). (jes)

7 dalszych osiedli powstaje w Warszawie

W tegorocznym sezonie budowlanym wznosić się będzie w Warszawie 7 nowych osiedli mieszkaniowych, w których zamieszka ok. 50 tys. osób. (DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Dobra wola i wzajemne zrozumienie potrzeb Min. Trampezyński o umowie handlowej z ZSRR

10 bm. powrócił z Moskwy do Warszawy członek polskiej rządowej delegacji handlowej, która w wyniku przeprowadzonych w ciągu 6 tygodni rokowań podpisała 9 bm. protokół o polsko-radzieckiej wymianie towarowej na 1957 r.

Polsko-norweska umowa - handlowa

9 bm. podpisany został w Oslo protokół handlowy regulujący wymianę towarową między Polską a Norwegią w okresie od 1 maja 1957 r. do 30 kwietnia 1958 r.

Reorganizacja Min. Przem. Spożywczego i Skupu

Min. Przemysłu Spożywczego i Skupu pracuje już według nowego statutu, zatwierdzonego przez Radę Ministrów. Zasadnicza reorganizacja samego Ministerstwa, w związku z połączeniem resortów przemysłu spożywczego i skupu, została zakończona.

Nowe ministerstwo objmie obecnie wszystkie sprawy związane z kontrakcją, skupem i przetwórstwem zboża, mięsa, mleka, ziemniaków, buraków cukrowych, warzyw i owoców, tytoniu itp.

Połączenie obu ministerstw pozwoliło na zmniejszenie aparatu kierowniczego i likwidowanie zbędnych jednostek administracyjnych. Liczba departamentów z 32 w obu ministerstwach zmniejszyła się do 19.

Obydwa resorty przed połączeniem liczyły łącznie 1.607 etatów administracyjnych, obecnie liczba ich będzie o połowę zmniejszona.

Dotychczasowa reorganizacja Ministerstwa przyniesie w ciągu roku oszczędność ok. 10 mln. zł.

Obecnie prowadzone są prace nad zmianą struktury organizacyjnej centralnych zarządów, których łączna ilość wynosi 21.

Do Port Saidu przybył włoski statek pasażerski „Oceania” wioząc na pokładzie przeszło 800 pasażerów. 10 bm. udał się on w dalszą drogę przez Kanał Sueski.

„Oceania” będzie pierwszym statkiem pasażerskim, który przepływie kanał od czasu działań wojennych w Egipcie.

Należy zaprzestać doświadczeń z bronią jądrową

Opinia światowa popiera apel St. RN Warszawy do Rady Miejskiej Hiroszimy

RZYM (PAP). W związku z apelem Prezydium Stal. R. N. w Warszawie do Rady Miejskiej Hiroszimy, korespondent PAP w Rzymie przeprowadził szereg rozmów z osobistościami ze świata politycznego Włoch poruszając z nimi problem zaprzestania prób z bronią termojądrową. Kilka z uzyskanych wypowiedzi podajemy poniżej.

Giulia Nenni, córka Pietro Nenniego, deputowana z ramienia WPS i sekretarz Związku Kobiet Włoskich oświadczyła m. in.:

„Nie tylko oświadczenie, ale także jako przewodnicząca kobiecej organizacji, przyłączam się do wspólnego apelu przeciwko stosowaniu broni termojądrowej.

Sądzę, że podjęte przez narody pokojowe zobowiązanie powinno nie

tylko być skierowane przeciwko ewentualnemu użyciu broni termojądrowej, ale także powinno dążyć do kontrolowanego rozbrojenia, które stanowiłoby silną rękojmię pokoju.

R. Lombardi deputowany z ramienia WPS i członek SRP:

„Przyłączam się z całego serca do tej inicjatywy — oświadczył Lombardi. — Nadeszła chwila, kiedy trzeba sobie zdać sprawę z ogromnej odpowiedzialności, jaką przyjmujemy na siebie w związku z doświadczeniami z bronią termojądrową, zwłaszcza jeżeli chodzi o tych, którzy nie mogą się bronić, to znaczy o pokolenia przyszłe”.

Deputowany u. B. Bartesaghi, postępowy katolik oświadczył m. in.:

„W chwili, kiedy coraz bardziej usuwane są zapory na drodze do powszechnego wprowadzania broni atomowej i kiedy rządy państw wespół ze sztabami wojskowymi w coraz większym stopniu uważają za konieczne przygotowywanie się do popierania i prowadzenia totalnej wojny atomowej, apel St. R. N. w Warszawie odpowiada nagłym i dramatycznym apełom ludzi na całym świecie, potrzebę odczuwanej w sposób tragiczny, a mianowicie ochrony i ratunku przed tak katastrofalnym niebezpieczeństwem.

Wypowiedź dr S. Kiczku DELHI (PAP). „Serdecznie witam inicjatywę Warszawy. Każda taka inicjatywa, głos każdego człowieka, miasta i narodu mają doniosłe znaczenie dla usunięcia groźby, jaką stanowią dla ludzkości istnienie broni masowej zagłady — oświadczył korespondentowi PAP dr S. Kiczku, przewodniczący Ogólnyindyjskiej Rady Pokoju. Dalsze doświadczenia z bombami atomowymi i wodorowymi narażają ludzkość na wielkie niebezpieczeństwo. Potwierdzają to opinie uczo-

Dyrektor z konkursu zdaje egzamin

Rada Robotnicza Zakładów Prefabrykatów na Żeraniu dokonała niedawno oceny pracy swego dyrektora inż. Nowakowskiego, udzielając mu jednomyślnie ułomn zaufania. Jak wiadomo inż. Nowakowski objął stanowisko w wyniku konkursu. Na zdjęciu: (od lewej) inż. Janusz Skiba, nac. dyr. inż. Kazimierz Nowakowski i nac. inż. Wiesław Proczniński. CAF — fot. Motł

Co 59 minut pożar na wsi

17 milionów zł strat miesięcznie w ub. r.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni zanotowano w kraju 72 wielkie pożary, zaś straty powstałe na skutek ich wynoszą ponad 28 mln zł. Można śmiało powiedzieć, że ogromna ta suma została zmarnowana przez społeczeństwo, bowiem ok. 80 proc. wszystkich pożarów spowodowanych jest lekkomyślnością, niedbalstwem — nieprzeszacowaniem przepisów przeciwpożarowych.

Zastępcą Komendanta Głównego Straży Pożarnej ppik. K. Smolarkiewicz, przedstawił przedstawicielowi PAP bilans naszej lekkomyślności w tej dziedzinie. Mimo prowadzonych bez przerwy od wielu lat — mówił ppik. Smolarkiewicz — akcji propagandowych, kontrolnych, zapobiegawczych, mimo ogromnych wysiłków straży — stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego nie ulegał zmianie na lepsze. A oto parę cyfr: na terenie wsi powstaje przeciętnie jeden pożar co 59 minut. W 1956 r. przeciętnie co godzinę ulegał spaleni — znowu tylko na wsi — majątek wartości ponad 23 tys. zł., co przyłożyło w efekcie miesięcznym sumę ponad 17 mln. zł.

8 pożarów w woj. warszawskim W ciągu wczorajszej nocy w woj. warszawskim zanotowano 8 pożarów.

850 dzieci węg. w Polsce

W wyniku umowy zawartej między PKR a kierownictwem węgierskich zw. zaw. przybyło ostatnio na wypocznik do Polski ponad 450 dzieci węgierskich. Dzieci ze stacji granicznej — Zebrzydowice udały się m. in. do Iwonowa, Kapańcza, Podgórzna i Wesolej, gdzie przebywać będą przez okres dwóch miesięcy. Jeszcze w m. spodziewany jest przyjazd do Polski dalszych 400 dzieci węgierskich.

Za rok pierwszy odcinek kanału Żerań — Zegrze

10 bm. — po 3-miesięcznej przerwie — rozpoczęła prace przy dalszej budowie kanału Żerań — Zegrze pogłębiarka „Smok III” na odcinku, który zakończony zostanie w miejscowości Nieporęt. Z początkiem sezonu żeglownego w roku przyszłym sezon zostanie do eksploatacji pierwszy 3-kilometryowy odcinek kanału — od Elektroelektrowni do Zakładów Produkcji Elementów Budowlanych

Błyskawiczna ankieta Sejmowa „Życia”

Posłowie o Ziemiach Zachodnich

„Już za kilka dni rozpocznie działalność powołana na ostatniej Sesji Komisja Sejmowa do spraw rozwoju Ziemi Zachodnich. Z działalnością tej Komisji wiążemy poważne nadzieje.

Przedstawiciel Redakcji zwrócił się do szeregu posłów województwa zachodniego w celu poinformowania naszych Czytelników o podstawowych problemach Ziemi Zachodnich — o sposobach przezwyciężenia obecnych trudności a także o roli Sejmu w aktywizacji gospodarczej i rzeczywistej odnowie życia społecznego nad Odrą, Nysą i Łyną.

(Następne głosy umieścimy w najbliższych dniach).

STEFAN KISIELEWSKI, poseł miasta Wrocławia, publicysta katolicki.

Aby wygrać bitwę o rozwój Wrocławia, a także wszystkich miast na Ziemiach Zachodnich, potrzeba trzech rzeczy:

Po pierwsze: cegły, po drugie: cegły, po trzecie: cegły. No i oczywiście — więcej kredytów na odbudowę tych terenów. Pożyczką zagraniczną także chyba nie pogardzimy...

Prof. dr STANISŁAW KULCZYŃSKI — poseł wrocławski, zastępca przewodniczącego Rady Państwa, przewodniczący CKW Stronnictwa Demokratycznego.

Pierwsza sprawa dla prawidłowej oceny sytuacji — to zachowanie proporcji pomiędzy naszą niecierpliwością do naprawy wszystkiego a realnymi środkami, którymi dysponujemy. Te natomiast są dość skromne w stosunku do potrzeb. Zapomina się również — i to powszechnie — że Niemcy zostawili nam w spadku nie tylko zniszczenia wojenne, ale i „remanentów” w swojej gospodarce. Tych „remanentów” początkowo nie zauważyliśmy a dziś niesłusznie obciążamy siebie odpowiedzialnością za błędy nie popełnione.

Myszę o budownictwie. Mówię o dewastacji domów i mieszkań na Śląsku, ale zapomina się, że niemieckie budownictwo mieszkaniowe było mniej solidne niż u nas. Nie dlatego, aby Niemcy nie umieli solidnie budować, lecz przeciwnie, świadomie budowali w ostatnim okresie domy przeznaczone na 25 — 40 lat. Uważali, że po 25 latach domy są już przestarzałe i woleli budować nowe. Budulec, jakiego używali, a więc drewniane stropy oraz tzw. mur pruski jest materiałem nietrwałym i sprzyjającym tworzeniu się grzyba. Grzyb jest plagą Śląska, a jego rozpowszechnienie jest rezultatem powszechnego zamoknięcia budynków na wsi i w miastach uszkodzonych w czasie działań wojennych. Nie dziwne, że w tej chwili stan budownictwa jest tak opłakany. Przy podobnych założeniach budowlanych wiele domów zakończyłoby swój żywot niezależnie od skutków wojny i naszej rodzimej dewastacji w milionym 12-leciu. O tym należy pamiętać.

Nie oznacza to, rzecz jasna, abyśmy byli wolni od ciężkich błędów w minionych latach. Zwłaszcza w polityce społecznej na ziemiach zachodnich a także w rolnictwie i rzemiośle. Wspominam o przeszłości, aby mówić o przyszłości a przyszłość tych ziem zmusza nas do poważnych inwestycji. Trzeba szukać źródeł tych inwestycji nie tylko w kredytach, ale głównie we wzroście produkcji. A zatem więcej maszyn, więcej surowców i więcej towarów na rynku zarówno na potrzeby wsi jak miast.

„Trzeba śmiało sięgnąć do bogactw naturalnych nad Odrą i Nysą a zwłaszcza do złóż kamienia i węgla brunatnego. Zawarliśmy ostatnio korzystną umowę z NRD, która umożliwiła nam rozbudowę kopalnictwa węgla brunatnego. Wydobyć i przerobić węgiel brunatny da nam plastik. Jak będziemy mieli plastik, to

prześcianimy niszczyć lasy na cele budowlane. A plastik — to przemyślny chemiczny, który musimy za wszelką cenę rozbudować.

„Stosunek Komisji Sejmowej do Rządowej? — Taki jak innych Komisji Sejmowych do właściwych resortów: współpraca, kontrola i inspirowanie.

Polityka społeczna? — Sprawy Nr. 1 — to pomoc i opieka nad repatriantami z ZSRR oraz pomoc i opieka nad miejscową ludnością polską. Sprawa Nr. 2 — to popieranie małych miast a głównie rzemiosła. Sprawa Nr. 3 — to docenienie społecznej roli inteligencji na Ziemiach Zachodnich.

Pragnę jak najmocniej podkreślić, że przyszłość Polski Zachodniej jest w ogromnej mierze uzależniona nie tylko od prawidłowego funkcjonowania państwa, ale od inicjatywy i troski całego narodu. Powstanie ruchu społecznego w rodzaju Związku czy Towarzystwa Rozwoju Ziemi Zachodnich powinno bardzo skutecznie wspomóc Państwo w rozwiązywaniu tych trudnych i tak ważnych problemów.

JAN RYCHEL — poseł ze Strzelec Opolskich — bankowiec.

Podnieść kredyty rolne. W 1956 r. województwo nasze otrzymało 70 mln. zł. w tym 30 na gospodarstwo indywidualne i 40 na spółdzielnie produkcyjne. W 1957 r. otrzymaliśmy 35 mln. zł. dla chłopów indywidualnych przewidziano tyle co w roku ub. tj. 30 mln. ale dla spółdzielni już tylko 5 mln. Jednocześnie ceny materiałów budowlanych wzrosły o 100 proc. Efektywnie zatem wiesi śląska otrzymała w tym roku 4 razy mniej niż przed rokiem. A szkoda. Myślę, że nie należy się poddawać, ale musimy mieć czym i za co...

BOHDAN WILAMOWSKI — poseł mazurski, prof. Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie.

Komisja Sejmowa stoi wobec bardzo skomplikowanych, często bieżących problemów. Sadzę, że główną treścią pracy Komisji Sejmowej winna stać się bieżąca praca Komisji Rządowej a także realizacja tych zadań, które zostały przedstawione w raporcie Komisji Sejmowej. Wydaje mi się, że udział działaczy central-

nych w składzie Komisji Sejmowej jest nieco za skromny. Specjalny charakter naszej Komisji będzie niewątpliwie rzucał na jej styl pracy. Powinna to być Komisja dużo pracująca w terenie. Myślę już dzisiaj o zorganizowaniu, we wszystkich województwach odzyskanych sesji terenowych z udziałem Komisji Rządowej i oczywiście — przedstawicieli miejscowego społeczeństwa.

Komisja będzie musiała rozważyć celowości ewentualnego powołania specjalnej komórki we władzach centralnych, która zajmie się realizacją programu wypracowanego przez Komisję Rządową oraz postulatów Komisji Sejmowej. Bardzo potrzebna jest sprężysta egzekutywa. Dotychczas bowiem uchwał i obietnic było dużo, nawet za dużo. Gorzej natomiast jest z realizacją tych szczególnie uchwał, które są nie tylko słuszne, ale w naszych trudnych warunkach zupełnie możliwe i często... nie nie kosztują...

Musimy uczynić wszystko, aby na Ziemi Zachodniej poszli najlepsi, najuczciwsi działacze. Dotychczas przeniesienie służbowe na te tereny było rozumiane jako kara czy ukara. W ten sposób powstał typ „sukcesywnego niedoległ” w władzach terenowych na Ziemiach Zachodnich. Należy z tym skończyć. Należy również skończyć z przenoszeniem zdolniejszych jednostek z Ziemi Zachodnich do województw centralnych.

Sądzę, że w większym niż dotąd zakresie zostaną dopuszczeni do udziału we władzy czolowi działacze polskiej ludności rodzimej. Myślę oczywiście nie o figurantach, lecz o ludziach obdarzonych pełnym zaufaniem swojej społeczności. Należy wykorzystywać bogate doświadczenia Mazurów, Warmiaków czy Ślązaków, którzy uparcie walczyli o polskości tych ziem w warunkach o ile trudniejszych. Wierzę, że proces odnowy, tak bujny na innych terenach, ogarnie także Mazury i Warmię — ziemie, na których sily hamujące są stosunkowo najmniejsze. Bardzo liczymy na pomoc Komisji...

„Sprawy kultury? — Ja osobiste zajmuję się powołaniem do życia Liceum Warmińsko-Mazurskiego — kontynuacją dawnego Liceum Tadeusza Czackiego w Krzemieniu. Powstanie na tych terenach wzorcowej szkoły humanistycznej o tradycjach Krzemienia będzie aktem o dużej wymowie politycznej...

Rozmawiał i opracował

TADEUSZ POJMAŃSKI

JERZY MIKKE

Wydatek spory ale konieczny

Widmo awarii przed naszą drukarnią

Przysłowie mówi, że szewc często bez butów chodzi. Jest w tym sporo racji, którą życie wielokrotnie potwierdziło nie tylko w dziedzinach rzemiosła. Weźmy np. prasę i jej bazę, bez której nie można istnieć — poligrafia.

Sprawa, o której mam zamiar pisać, dotyczy setek tysięcy naszych czytelników. Chodzi o to, że zarówno oni jak i przede wszystkim władze kierujące polityką inwestycyjną staną przed niespodzianką. Otóż pewnego niedzielnego ranka może się zdarzyć, że „Życie Warszawy” ukaże się w sprężystej bez niedzielnego dodatku listustronowego, że nie ukaza się w ogóle czasopisma — „Przeglądka”, „Stolica”, „Sportowiec”, „Film”, „Motor”, „Radio i Świat”, „Turysta”, „Za wolność i lud”, „Zdrowie”, „Dziękuję”. Barzo proste. Otóż zakłady drukarskie i wkładodrukowe RSW „Prasa” przy ul. Marszałkowskiej 3/5, drukujące wszystkie wymienione pisma posiadają jedyną maszynę rotograniową, która już dawno zastąpiła sobie na emeryturę.

Obecny stan tej maszyny jest bardziej niż katastroficzny. Pracuje ona już 39 lat na trzy zmiany. Ponieważ jest czarna bez przerwy w niedzielę i święta, przepracowała więc równie... sto lat. Jest to niebywały rekord biorąc pod uwagę, że żywot tego typu maszyn za granicą oblicza się na lat 10. Dodajmy do tego, że maszyna w wyniku działań wojennych uległa trzykrotnemu pożarom i że obecnie przebiega jej wykucia przeprowadzenie jakichkolwiek remontów.

W Polsce ogółem jest 8 maszyn rotograniowych, z czego 5 typu przestarzałego. Dla przykładu warto dodać, że tylko w jednym zakładach drukarskich „Svoboda” w Czechosłowacji znajduje się 6 maszyn rotograniowych, choć zakłady te drukują mniej niż nasza „Marszałkowska”. Wszystkie posiadane przez nas maszyny przeciętnie są obecnie pracujące. Kierownik rotacji Czesław Kowalski, szef maszynista Władysław Wanał, którym m. in. należy zawdzięczać to, że maszyna jeszcze w ogóle działa, zgodnie stwierdzają:

— Przejemy ponad ludzkie sily. Ale w tych warunkach jakość produkcji jest zła. To nas martwi i zawstydzają. Potrafimy drukować piękne wielobarwne wydawnictwa nie gorzej niż za granicą, ale dzięki nam odpowiednie warunki techniczne. Dajcie nowoczesną rotograniówkę. Dla udowodnienia, iż 30-osobowa załoga rotacji istnieje pracując ponad ludzkie sily wystarczy kilka cyfr.

W normalnych warunkach każdy złonek załogi winien przepracować 175 godzin miesięcznie. Obecnie każdy z nich pracuje po 240 godzin bez wolnych dni

i świąt. Nie jest to zgodne z ustawodawstwem pracy.

Innego jednak wyjścia w obecnych warunkach nie ma, bo maszyna dochodzi już do kresu jej możliwości, mimo iż mechanicy i elektrycy ani na krok od niej nie odstupują.

Istnieje jednak możliwość wybrnięcia z tej sytuacji. Drukarnia przy ul. Marszałkowskiej musi otrzymać nowoczesną maszynę rotograniową. Trzeba ją kupić za dewizy za granicą, mimo iż wydatek nie jest mały — sięga ponad 1,2 mln. rubli.

RSW „Prasa” otrzymuje dla swoich 8 zakładów drukarskich roczny przydział dewiz w granicach 600 — 800 tys. rubli na inwestycje. Z tej sumy 300 — 400 tys. rubli pochłania zakup niezbędnych matryc linotypowych i części zamiennych. Za resztę kupuje się również niezbędne maszyny i urządzenia. Nie można więc marzyć, aby z tych skromnych stosunkowo funduszy nabyć nowoczesną maszynę rotograniową. Na ten cel powinny znaleźć się dewizy z innej puli.

TADEUSZ POJMAŃSKI

JERZY MIKKE

Po zjeździe kompozytorów ZSRR

Wielka dyskusja — a nie dyrygowanie

— Co słychać w Moskwie?

— Szostakowicz pisze XI Symfonię, na którą wszyscy czekają z wielkim zainteresowaniem i niecierpliwością. Trudno mi zacząć od czegoś innego — mówi Piotr Perkowski, który razem z Tadeuszem Szeligońskim reprezentowali Związek Kompozytorów Polskich na odbywającym się ostatnio w Moskwie Zjeździe Kompozytorów Radzieckich — ale w tej chwili nazwisko Szostakowicza i jego twórczość najsilniej odbija się na życiu, muzycznym krajów Zw. Radzieckich.

Doznaliśmy w czasie zjazdu niesłychanie serdecznego i ciepłego przyjęcia. Łatwo nam było znaleźć wspólny język. Przeżyliśmy przecież podobne trudności i problemy co nasi radzieccy koledzy. Ale wydaje mi się, że chyba słusznie w naszych wystąpieniach znalazła się wypowiedź tej mniej więcej treści:

— I wy i my popieliliśmy w ostatnim okresie wiele błędów, ale nasi koledzy radzieccy powinni się ich specjalnie wystrzegać, ponieważ nasze błędy liczą się podwójnie, ze względu na wielką siłę oddziaływania nowych kierunków w muzyce radzieckiej na twórczość muzyków krajów demokracji ludowej.

Zjazd kompozytorów radzieckich był wielkim wydarzeniem w życiu ZSRR i znalazł odbicie w całostronowych sprawozdaniach na łamach najważniejszych pism codziennych i fachowych. Liczne wypowiedzi nie zawężyły się jedynie do problematyki muzycznej. Wiele miejsca poświęcono dyskusji na temat rozumienia sztuki i jej zadań oraz błędów popełnianych w ostatnim okresie.

Największe zainteresowanie wzbudziło przemówienie Dymitra Szostakowicza, który zdecydowanie wypowiedział się przeciwko biurokratyzmowi dyrygowaniu sztuką.

„Bardzo smutny był fakt — stwierdził Szostakowicz — że wśród ludzi, którym powierzono kierownictwo spraw muzycznych można było często dostrzec oschłych dogmatyków, którzy kiepsko orientowali się w muzyce i nie dość ją lubili, chociaż posiadali wykształcenie muzyczne. Tacy ludzie przeszkadzali i przeszkadzają naszej sprawie, rozwojowi żywej twórczej myśli”.

Posługującą część swego przemówienia niewąściwie postawił niekiedy krytyków — dogmatyków. Szostakowicz stwierdził, że bardzo często niechęć z ich strony do szukanego nowego kierunku, wyrażała się w brutalnym nacisku na młodych twórców dla utrzymania raz obranego i przez krytyków usankcjonowanego kierunku. Prowadziło to, mniej pryncyplinalnych i nie dość wiernych swemu powołaniu przed-

stawicieli młodzieży na drogę tawny sukcesów, podsuwanych przez koniunkturę.

Którzy prowadzą drogę naprawy popełnionych błędów i jakie zadania stają aktualnie przed muzyką radziecką? — Pełna swoboda twórcza, bezustanne poszukiwanie nowych środków wyrazu, stałe zaznajamianie się muzyków z tym co się dzieje na świecie w dziedzinie twórczości muzycznej.

Zabierający głos na zjeździe dawali wyraz wierze, że poznanie i dyskusje wokół nowych kierunków nie muszą sprowadzić twórców radzieckich z drogi służenia własnemu narodowi i socjalizmowi. Ważne jest jednak aby dokładnie znać to wszystko co rodzi się nowego na świecie w dziedzinie muzyki.

W czasie zjazdu moskiewskiego kompozytorzy polscy nawiązali szereg kontaktów z przedstawicielami krajów demokracji ludowej i omówili z nimi możliwości wymiany. (s)

Dużo, dużo trudnych spraw poruszano w dyskusji. Rozwinęła się ona po wyczerpującym, a gorącym i żarliwym apelu — referacie prezesa SWP inż. K. Leskiego. — Nic o nas bez nas! — powiedział on w imieniu 7 tys. wynalazców z całej Polski. I słusznie. Bo np. nowa ustawa o wynalazczości nie powinna przejść obok tych najcenniejszych sił i mózgów technicznych, polskich wynalazców — jak nie powinno ich zabraknąć w składzie Rady do spraw Techniki.

Przeurzędowo i na sprawy wynalazczości — stwierdził inż. Włoch. — Państwo było nieocenione dla sportowców czy tancerzy, tylko nie dla wynalazców. Brakło nam zagranicznej literatury i choćby wyjazdów, kontaktów, pieniędzy na próby, surowców, prototypów... Istniały wprawdzie ustawy i przepisy, istniał 65 art. Konstytucji PRL ale w praktyce napotykalny na „wate i mgłę”, która opisywała nas i nie pozwalała ruszyć z miejsca.

Tak, nie było klimatu dla rozwoju postępu technicznego i wynalazczości. Brak tego klimatu spowodował niekorzystną ustawą o wynalazczości,

notatnik KULVRALNY

Czwarte na świecie

Osobista interwencja premiera Cyrankiewicza, zrozumienie okazane przez Urząd Rady Ministrów, wreszcie energia dyrekcji doprowadziły do tego, iż po półrocznej prowizorycznej działalności Centralne Archiwum Filmowe uzyskało wreszcie salę kinową przy Al. i Armii Wojska Polskiego.

W ten sposób powstaje czwarte na świecie (po Londynie, Nowym Jorku i Paryżu) muzeum Filmowe z prawdziwego zdarzenia, w którym wyświetlane będą w sposób przemyślany i w odpowiednich warunkach najwspanialsze arcydzieła kinematografii. Niemal każdej imprezie filmowej w nowym lokalnym Centralnym Archiwum Filmowym towarzyszyć będzie wystawa. Centralne Archiwum Filmowe zawarło już w związku z tym szereg umów z archiwami zagranicznymi, w wyniku których w najbliższym sezonie publiczność warszawska będzie miała możliwość obejrzeć szereg arcydzieł filmowych nigdy w Polsce nie wyświetlanych. Jeszcze w kwietniu dzięki współpracy z Duńskim Muzeum Filmowym odbędzie się przegląd filmów jednego z największych reżyserów europejskich, Karia Theodora Dreyera, obejmujący 5 filmów z lat 1924—1935.

W czerwcu odbędzie się z kolei przegląd historyczny filmu włoskiego. W cyklu tym widzowie zapoznają się m. in. z filmami, które stały się zakładkami kieszonkimi w kieszeniach takich jak „Opętanie” Viscontiego czy „Dzieci patrzy na nas” de Siki. Odbędzie się również przegląd amerykańskich filmów eksperymentalnych, przegląd filmów zainspirowanych przez reżysera amerykańskiego Beckera, przegląd niektórych filmów radzieckich lat 30-tych z udziałem wprawdopodobnie Sergiusza Jukiewiczza i in.

Współpracując z naszym Archiwum archiwa zagraniczne przywiązują wielką wagę do nowej działalności C.A.F. i chcą wielkie wysiłki organizacyjne i finansowe (jak np. archiwum muzeum filmowego w Paryżu) skierować na wywołanie, w związku z przedsięwzięciem, wioskich, by zapewnić nowemu kinu odpowiedni program i odpowiednie warunki projekcji.

Taszyści w Jugosławii

Otwarta ostatnio w Belgradzie wystawa nowoczesnych prac plastycznych polskich jest pierwszą od czasu zakończenia wojny polską wystawą artystyczną w Jugosławii.

Wystawa miała za zadanie popularyzować sztukę współczesną. Założeniem tematycznej wystawy — obejmującej przeszło osiemdziesiąt prac malarstwa i rzeźbiarstwa, dwadzieścia prac autorów reprezentujących kilka pokoleń artystycznych, od najstarszego do najmłodszego — było ukazanie nurtu pokoleniowego w sztuce polskiej: abstrakcjonizmu, surrealizmu, realizmu itp.

Jak wynika z dotychczasowego jej przebiegu, wystawa cieszy się wielkim powodzeniem. Dzienna frekwencja zwiedzających wynosi do 1500 osób. Dokonano z niej już szereg zakupów, a przyjeżdżający do Polski dopierają w lipcu br.; oprócz Belgradu zorganizowana zostanie także w trzech innych miastach — Lublanie, Zagrzebiu i Skoplje.

Warto podkreślić bardzo pozytywne oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

Jedyny sprzymierzeniec?

W przeddzień swego wyjazdu w daleką podróż do Azji minister Kultury Karol Kurtyk spotkał się w Stowarzyszeniu Dziennikarzy z przedstawicielami prasy całego kraju. Dyskusja była co prawda krótką, utrzymana jednak w tonie obopólnego porozumienia, przepiękna o obietnicami wzajemnej pomocy. Na wniosek dziennikarzy, min. Kurtyk przyrzekł wznowienie systematycznych konferencji prasowych które swego czasu były organizowane przez ministerstwo systematycznie i sumiennie. Ustalono, że rozpoczyna się one w czasie nieobecności ministra, określono nawet temat pierwszego spotkania. Pełnomocnikiem ministra w tej sprawie został dyrektor Płaz. Niestety, mimo wysiłków i starań dyrektora, odważyć ten projekt upadł. Czyby przetrzasnął kierownictwo resortu temat proponowanej konferencji — sprawy upowzechnienia kultury? A może w tej dość zasadniczej sprawie przedstawiciele resortu niewiele mają do powiedzenia? Nie należy chyba sądzić, że jedynym sprzymierzeńcem dziennikarzy w Ministerstwie Kultury jest sam minister Kultury. (k)

Rubinstein? Balet gwiazd

O Jechdi Menuhinie już pisaliśmy — zredną za parę dni usłyszymy w Warszawie, ale nie na tym koncie. Czekają nas jeszcze inne ciekawe spotkania muzyczne.

Warto podziękować bardzo pozytywnie oceny i przychylnie recenzje zamieszczone w całej niemieckiej prasie jugosłowiańskiej, w radio i filmie, jakie uzyskała wystawa i poszczególne prace artystów, a także nadzwyczaj serdeczną atmosferę i gościnność z jaką przyjmowani byli polscy artyści. (km)

„Motozbyt” wyjaśnia...

Jedyny wyjście — zwiększyć produkcję

W „Trybunie Czytelników” z 2 lutego br. zamieściliśmy list pt. „Od detki do wentyla” w sprawie kłopotów związanych z zakupem części do motocykla.

W odpowiedzi otrzymaliśmy następujące wyjaśnienie C.Z. „Motozbyt”:

Warszawskie Biuro Zaopatrzenia Sprzętu Samochodowego „Motozbyt” ma swoją siedzibę przy ul. Nowolipskiej 15, gdzie na miejscu posiada również podręczny magazyn części samochodowych do „Warszaw” M-20, „Star-20”, oraz do motocykli WFM.

Sprzedż detaliczną tych części i akcesoriów prowadzi się dla prywatnych odbiorców odrębnie na paragon bez żadnych ograniczeń.

Natomiast ogumienie wymaga większej przestrzeni magazynowej, odpowiedniego zabezpieczenia przeciwpożarowego. Specjalnie na ten cel w ramach planu inwestycyjnego staniam CZZTS „Motozbyt” został wybudowany magazyn przy ul. Włochowskiej 38.

Do magazynu tego można dojechać kolejką E. K. D. w ciągu 20 min. Ogumienie motocyklowe, dostarczane nam przez producenta i dostawcę „Stomil” w Poznaniu, nie posiada środków do wentyli. Środki te wraz z czapczkami, wszystkie jednostki „Motozbyt” są obowiązane uzupełniać z własnych zapasów.

Warszawskie Biuro Zaopatrzenia Sprzętu Samochodowego „Motozbyt” otrzymało od nas polecenie

nie z dnia 4.IV.1957 r. w sprawie przesłania nieodpłatnie i na koszt Biura środków do wentyli wraz z czapczkami ob. Edmundowi Kordowiczowi do Płocka.

OGŁOSZENIA DROBNE

SPRZEDAŻ
„Harley” 750 z wozkiem, stan dobry, sprzedam, 8. Obżeńska 8 m. 19, dojazd aut., „111” do petli. 9259-1

Plastyk angielski „boks” biały na płótnie sprzedam. Okólnik 11a-59, do 10 i po 16. 10094-1
Pompe odróżkowa z silnikiem 10 KW oraz hydrofor, piec gazowy, Warszawa, Opaczewska 11 m. 13. 9233-1

NIEUCHOŃCZOŚCI
„Budowa” Jerozolimskie 40-19 sprzeda okazjonalnie: domek jednorodzinny (Grodzki) w podmiejskiej dzielnicy budowlanej. 7832-2
Domy, domki, wille, plac, kolonie na wszystkich liniach polca - poszukuje Kosiński, Piastów, Miękowicza 29. 9101-1

Resztówkę 16 ha sprzedam, dom 10 pokoi, budynek gospodarczy, działka 4000 m. kw., ogród owocowy w jednym kompleksie, 65 km od Warszawy. Inż. Przybyłowski, Łódź, Piłsudskiego 1-15. 9026-1
Mieszkanie 2 pokoje kuchnia (gaz, c.o., 60 m. kw., IV piętro) przy Dworcze Wilemskim zamienie na równo zredne lub większe z wygodami i ogródkiem w okolicy Warszawy. Wyżarczyński, Oferty pisemne, „9076”. Warszawa, Agencja Reklam, Poznańska 38. 9070-1

Posiadam lokal w gabinecie lekarskim, dzielnica obokina. Tel. 4-38-84. 9461-1
Samotna urzędniczka poszukuje pokoju (Warszawa lub okolice) Warunki do omówienia. Oferty pisemne: „9287”. Warszawa, Agencja Reklam, Poznańska 38. 9070-1

SPRZEDAŻ
„Harley” 750 z wozkiem, stan dobry, sprzedam, 8. Obżeńska 8 m. 19, dojazd aut., „111” do petli. 9259-1

Plastyk angielski „boks” biały na płótnie sprzedam. Okólnik 11a-59, do 10 i po 16. 10094-1

NIEUCHOŃCZOŚCI
„Budowa” Jerozolimskie 40-19 sprzeda okazjonalnie: domek jednorodzinny (Grodzki) w podmiejskiej dzielnicy budowlanej. 7832-2

Resztówkę 16 ha sprzedam, dom 10 pokoi, budynek gospodarczy, działka 4000 m. kw., ogród owocowy w jednym kompleksie, 65 km od Warszawy. Inż. Przybyłowski, Łódź, Piłsudskiego 1-15. 9026-1

Posiadam lokal w gabinecie lekarskim, dzielnica obokina. Tel. 4-38-84. 9461-1

